

نامه عبيدالله بن زياد به عمر بن سعد مبني بر سختگيري بر امام حسين(ع)

نامه عبيدالله بن زياد به عمر بن سعد مبني بر سختگيري بر امام حسين(ع) در سال 61 هجري قمری...

نامه عبيدالله بن زياد به عمر بن سعد مبني بر سختگيري بر امام حسين(ع) در سال 61 هجري قمری

پس از آن که عمر بن سعد وارد کربلا گردید، پيکي به نزد امام حسين(ع) فرستاد و از آن حضرت پرسش کرد، که به چه منظوري به اين ديار روي آورده است و امام حسين(ع) در پاسخش فرمود: آمدن من به اين سرزمين به خاطر دعوت همشهري هاي شما بوده است، که با ارسال هزاران نامه، مرا به سوي خود خواندند. هم اينک اگر از ادامه حرکت من ناخرسندید، من اصراري بر آن ندارم و حاضرم برگردم.

عمر بن سعد، پس از دریافت پاسخ امام حسين(ع)، دلگرم و به ایجاد صلح و سازش اميدوار گردید.

از آن پس میان امام حسين(ع) و عمر بن سعد، پيام هاي ديگري نيز مبادله و موجب فروکش کردن حساسيت هاي ابتدائي و کاستن خصوصت طرفين شد.

اما عبيدالله بن زياد، عامل يزید بن معاويه در کوفه، که بر جريان کربلا و نحوه رفتار عمر بن سعد با امام حسين(ع) إشراف و نظارت داشت، حاضر به مصالحه و پايان ماجرا بدون خون ريزي نبود و تلاش مي کرد که اين أمر را سخت تر و حادثه تر نمايد.

بدین جهت، در هفتم محرم نامه اي براي عمر بن سعد نوشت و به وي دستور داد که بر امام حسين(ع) سخت گیرد و میان وي و آب فرات حایل گردد و نگذارد که آن حضرت و يارانش از رود فرات استفاده کنند، تا در فشار قرار گرفته و تسليم گردند.

عمر بن سعد که به خاطر دلبستگي به حکومت "ري"، حاضر به انجام هر کاري شده بود، فرمان عبيدالله را بي درنگ به اجرا در آورد و عمرو بن حجاج زبيدي را با پانصد سواره نظام، موکل آب فرات نمود، تا از دسترسي ياران امام حسين(ع)، به شريعه فرات جلوگیری نمايد.

سپاهيان عمر بن سعد از روز هفتم محرم، با شدت تمام از آب فرات مراقبت کرده و مانع دستيابي ياران امام حسين(ع) به آن شدند.

وليکن علي رغم سخت گيري و تلاش پي گیر آنان، ياران امام حسين(ع) تا شب عاشورا از تاريکي شب استفاده کرده و خود را به رود فرات رسانيده و آب خيمه ها را تامين مي کردند. حضرت عباس بن علي(ع)، که در دليري، غيرت و وفاداري، ضرب المثل دوستان و دشمنان، بود، در آب، ساند، خيمه ها، نشاء، گاه ه بساء، کهشا نمود.

لطفاً صبر کنید ...

</form>